

Suhrkamp Verlag, Frankfurt a. M. 1970

- J. Rosser, C. Barker, M. MacEwen, H. Scanlon, K. Coates, "Arbeiterkontrolle und Shop Stewards - Antwort der englischen Arbeiterklasse auf die Bürokratisierung der Gewerkschaften", Übersetzt und herausgegeben von Basisgruppe Wedding, Oberhausen, Berlin 1969

- Peter von Oertzen, "Betriebsräte in der Novemberrevolution", Düsseldorf 1963

- Angelika Ebbinghaus, "Arbeiter und Arbeitswissenschaft", Opladen 1984

- Helmut Spitzley, "Wissenschaftliche Betriebsführung, REFA-Methoden-Lehre und Neuorientierung der Arbeitswissenschaft, Köln 1980

- Walther Müller-Jentsch, "Gewerkschaftskämpfe in Großbritannien", in: O. Jacobi / W. Müller-Jentsch / F. Schmidt, Gewerkschaften und Klassenkampf, Kritisches Jahrbuch 1972

- Dieter Schneider u. Rudolf Kuda, "Arbeiterräte in der Novemberrevolution - Ideen, Wirkungen, Dokumente", Frankfurt a. M. 1968

- Dieter Marc Schneider, "Revolutionärer Syndikalismus und Bolschewismus - Der Prozeß der ideologischen Auseinandersetzung französischer Syndikalistinnen mit den Bolschewiki 1914-1922", Verlag Palm u. Enke, Erlangen 1974

- Ekkehart Stein, "Arbeiterselbstverwaltung - Lehren aus dem jugoslawischen Experiment", Frankfurt a. M. 1980

- Marie Christine Bruckmann, Titoismus als besondere Form des Kommunismus, München 1994

- Günther R. Degen, "Shop Stewards - Ihre zentrale Bedeutung für die Gewerkschaftsbewegung in Großbritannien", Europäische Verlagsanstalt, Köln 1976

راه حل

(۱) Die Lösung

برنولت پرشت

در پی شورش در هفدهم ژوئن
مشتی اعلامیه آورد دبیر کانون قلم و
در کوی استالین
پخش کرد آن‌ها را.

مضمونش بود چنین:

اعتماد دولت گویا باعث شده برخی مردم
استفاده‌ی سوء از آن بکنند.
حال اگر می‌خواهند
اعتماد دولت را از نو جلب کنند
کار و فعالیت را می‌بایست دوچندان بکنند.
ساده‌تر، لیکن، ازین کار نبود
گر که دولت مردم را منحل می‌فرمود
انتخاب از نو می‌کرد به نام مردم جمعی را؟

۱۹۵۳

مبارزات سال‌های ۵۸ - ۱۳۵۷ کارگران ایران

در آئینه مطبوعات

طبقه کارگر ایران در تحولات سال ۵۷ و سرنگونی رژیم شاه شرکت مؤثری داشت. بسیاری از کارگران از همان آغاز در اعتراضات توده‌ای علیه رژیم شاه شرکت داشتند. اما تقریباً از تاسف‌ناک ۵۷ به بعد ما شاهد اشکال خاصی از مبارزه متشکل کارگران هستیم که توسط کمیته‌های اعتصاب درون کارخانجات سازمان‌دهی می‌شدند. از این مقطع کارگران علاوه بر شرکت در اعتراضات خیابانی، در محیط کار به سازماندهی خود پرداخته و از قدرت متشکل‌شان به‌مثابه حربه مؤثر سیاسی علیه رژیم شاه استفاده می‌کردند.

طرف‌داران خمینی که هدف‌شان بهره‌برداری از اعتصابات کارگری در جهت مقاصد خودشان بود، طبعاً کمیته‌های مستقل را تحمل نکردند. آن‌ها کوشیدند، کارگران پیشرو را کنار زده، رهبری کمیته‌های اعتصاب را به دست خویش گرفته و جنبش کارگری را تحت کنترل خود درآورند.

این مسئله رسماً با پیام طالبانی در تاریخ ۵۷/۱۰/۲۶ و فراخوان او برای تشکیل سازمان مرکزی مبارزه و اعتصاب در روزنامه کیهان ۵۷/۱۰/۲۷ اعلام شد. از این پس تلاش سازمان یافته‌ای برای کنترل مبارزات کارگران به عمل آمد و کمیته اعتصابات منتخب امام خمینی شکل گرفت تا سکان جنبش اعتصابی را به دست گیرد.

بعد از سرنگونی رژیم شاه، کمیته مذکور در اطلاعیه شماره ۲۱ خود که با امضای دکتر یدالله سبحانی در روزنامه کیهان (سه‌شنبه ۲۴ بهمن ۱۳۵۷) انتشار یافت، خواهان بازگشت

کارکنان دولتی و بخش خصوصی به کار شد. یک روز بعد پیام خمینی با تیر اعتصاب‌ها تمام شد، به سرکار برگردید، در کیهان منتشر شد.

هر چند بعد از سرنگونی رژیم سلطنتی، طرفداران خمینی کنترل جنبش اعتصابی را به دست گرفتند، اما علیرغم آن حرکات مبارزه‌جویانه کارگران اعتلای نوینی یافت که به راستی در تاریخ طبقه کارگر ایران بی‌سابقه است. هر روز واقعه‌ای جدید و در هر لحظه ابتکاری تازه، شعله مبارزه طبقاتی در ایران را فروزان‌تر می‌کرد. جامعه در تب تغییر و دگرگونی می‌سوخت. عرصه‌های جدید مبارزه باز می‌شد، روش‌های نوین ابداع می‌گشت. افکار و اندیشه‌های جدید به سرعت شکل می‌گرفتند.

مبارزات کارگران متنوع بود: اعتصاب، تعصن، تظاهرات، تجمع، اعتراض، اعتصاب غذا، برپایی جلسات و سخنرانی‌ها، همبستگی با خواسته‌ها و مبارزات بیکاران و کارگران کارخانه‌های دیگر، مقاومت در مقابل عمال رژیم و کارفرمایان، ایجاد تشکیلات و سندیکا و بالاخره آفرینش شکل نوینی از تشکل که در ایران بی‌سابقه بود، یعنی شوراهای کارگری.

مطالبات کارگران نیز عرصه‌های مختلفی را دربر می‌گرفت: از پیشبرد خواسته‌های رفاهی تا بازگشت کارگران اخراجی به کار، از اخراج عناصر ساواکی و محاکمه آن‌ها تا خلع ید از پیمان‌کاران، راه‌اندازی شرکت‌ها و اداره آن‌ها توسط خود کارگران، از تدوین قانون کار توسط خود کارگران تا کنترل روی شرایط استخدام و اخراج و نظارت بر امور مالی. از مبارزه علیه روابط قدرت در کارخانه تا دخالت در مدیریت تولید و توزیع.

مبارزه کارگران در آن دوره به حدی در سطح جامعه مطرح بود که نظر و توجه گزارش‌گران و مخبران روزنامه‌های رسمی را نیز به خود جلب می‌کرد؛ و گوشه‌ای از اخبار آن در این روزنامه‌ها منعکس می‌شد. با رجوع به شماره‌های روزنامه کیهان آن دوره، چند خبر و گزارش در این رابطه را برگزیده‌ایم که ذیلاً از نظرتان می‌گذرد.

در چاپ خبرها، از تلخیص یا حذف مطالب، مطلقاً خودداری شده است، تا خواننده بتواند اخبار را به صورت اصلی در اختیار داشته باشد. در موارد محدودی، در عنوان مطلب جمله کوتاهی اضافه کرده‌ایم که آن را نیز در میان علامت [] قرار داده‌ایم تا مشخص شود.

در این شماره ۱۰ خبر انتخاب شده‌اند. این اخبار فاصله زمانی ۵۷/۱۱/۳ تا ۵۸/۱/۲۷ را دربر می‌گیرند. ۲ خبر آن متعلق به قبل از ۲۲ بهمن ۵۷ است و ۸ خبر دیگر به بعد از این تاریخ تعلق دارند. مطالب به ترتیب زمانی آورده شده‌اند.

کیهان ۱۶/۱۱/۵۷، شماره ۱۰۶۲۸

نماینده اول نفتگران جنوب علت استعفای خود را اعلام کرد

[مدعیان دین اسلام در صدد اعمال اختناق دیگری تحت لوای مذهب اند]

محمد جواد خاتمی، نماینده اول کمیته بهره‌برداری نفت نفتگران اعتصابی جنوب، به اعتراض علیه فضای اختناق حاکم بر اهواز و سلب خودسرانه مسئولیت‌های کمیته نمایندگان اعتصابیون صنایع نفت از سوی کمیته اعزامی از سمت خود استعفا داده است. او در نامه سرگشاده‌ای به کارکنان مبارز صنایع نفت و به همه مبارزان راه آزادی، دلایل استعفای خود را اعلام نموده است که خطوط اصلی آن را نقل می‌کنیم.

خاتمی پس از اشاره به انقلاب مردم و نقش برجسته و قاطع نفتگران مبارز در آن، می‌نویسد که عده‌ای فرصت‌طلب جهت بهره‌یافتن از مرده ریگ رژیم خائن و تصور ریاست، وکالت و وزارت به میدان آمده‌اند و با دست یازیدن به اختناق فکری جلوی نشر هرگونه عقاید آزادی‌خواهانه را به بهانه جلوگیری از تفرقه به شدت سد می‌کنند، و چنان که گویا از برحق بودن عقاید خود بیم دارند که در برابر دیگر عقاید عاجز از تبیین موضعی مشرقی باشند، و سعی در انحصار جنبش آزادی‌خواهانه خلق دارند، من به عنوان نماینده اول بهره‌برداری نفت قلب صنایع نفت و سنگر اول اعتصابیون صنایع نفت ... حال که گروهی نه جندان اندک از مدعیان دین اسلام آگاهانه در جهت اعمال اختناق دیگری تحت لوای مذهب دست به هرگونه اعمال ناشایست و ضد آزادی می‌زنند و سرجنابانان این حرکت ارتجاعی نیز تعدادی از به ظاهر روحانیون قشری اهواز می‌باشند که حتی تهدید به قتل و جرح بعضی از نمایندگان انتخابی شما و نیز خود من را هم، به خاطر عدم تمکین از عقاید ارتجاعی‌شان و مخالفت با فرصت‌طلبی دیگری که نقشی در اعتصاب کوبنده، مقدس و خودانگیخته ما نفتگران نداشته‌اند، کرده‌اند و چنین به نظر می‌رسد که این جو عمومی سراسر ایران می‌باشد. و نیز با توجه به عدم انجام وظیفه هیئت اعزامی آیت‌الله خمینی به سرپرستی مهندس مهدی یازرگان و تخطی از متن ابلاغ ... کند کارشان را از حد بازرسی و نظارت فراتر برده و برای بهره‌برداری‌های احیاناً سیاسی و شخصی به فرمان دادن و سفرهای نمایشی پرداخته و حتی صریحاً با تأثیرپذیری از جو روحانیت غیر مشرقی اهواز بدون آن که حق داشته باشند از

نمایندگان انتخابی شما ... سلب هرگونه وظیفه و مسئولیت نموده‌اند و مستحکی به دست عده‌ای از روحانیون قشری داده‌اند که به سر منابر فریاد بر منافق بودن نمایندگان بلند کنند و تأکید بر صرف امر ایشان بنمایند و اعتصاب شما مبارزان راه آزادی ملت به بند کشیده را به حساب خود بگذارند. در حالی که ... تنها مرجع سلب این وظایف و مسئولیت‌ها شما می‌باشید، نه دیرآمدگانی که می‌خواهند زود بروند ... بدین وسیله با اعلام این واقعیت که در تمام مدت بیش از نود روز اعتصاب، در شرایط ترور حکومت نظامی و دولت نظامی و در شرایط آزاد و مخفی با پا برجایی بر عقیده‌ام مبتنی بر مبارزه در هر شرایط و فشاری گامی به عقب و خلاف جنبش مردم سربلند کشورم برنداشته‌ام، در این اوضاع به ظاهر آرام به عنوان اعتراض به خفقان موجود در اهواز و ایران و سلب خودسرانه وظایف و مسئولیت‌های کمیته نمایندگان اعتصابیون صنایع نفت از طرف هیئت اعزامی ضمن استعفا از سمت نمایندگی خود و جلب نظر همه آزادفکران و روحانیت واقعا مترقی به کسانی که فکر می‌کنند به پایان راه رسیده‌ایم و پیروزی در دست است هشدار می‌دهم که هنوز بی به ماهیت امپریالیسم نبرده‌اند ...

در خاتمه اعلام می‌کنم که در شرایط طوفانی که هر لحظه نزدیکتر می‌شود هم‌چنان حاضر به سرباستن در هر سنگری از جبهه طولانی مبارزه بر علیه امپریالیسم جهان‌خواره آمریکا و ارتجاع داخلی هستیم که ... بط راز طوفان چه بای

۵۷/۱۱/۱

محمد جواد خاتمی

کجهان ۵۷/۱۱/۲۱

طرح کارگران جنرال مورتورز برای شوراها و وظایف آن

کارگران جنرال مورتورز: تا قطع کامل نفوذ امپریالیسم به مبارزه ادامه خواهیم داد
کارگران جنرال مورتورز ایران ضمن بزرگداشت مبارزان راه آزادی، طرحی برای تشکیل شورای کارگری و وظایف آن ارائه داده‌اند.

کارگران در این طرح، سندیکاها را فرمایشی را تقبیح و نمایندگان دروغین سندیکا را نمایندگان کارفرما خواندند. در این طرح آمده است:

کارگران برای مبارزه احتیاج به تشکیلات و سازمان‌های کارگری دارند ...

وظایف شورای کارگران جنرال موتورز عبارت است:

۱- دفاع از خواسته‌ها و منافع کارگران در مقابل کارفرما.

۲- جلوگیری از اخراج و بیکار کردن کارگران.

۳- جلوگیری از تعطیل کارخانه بدون پرداخت حقوق کارگران.

۴- به وجود آوردن و اداره صندوق اعتصاب کارگری

تجربه به ما آموخته است که در مبارزات خود با کارفرما برای به دست آوردن حقوق خود

که بیشتر مواقع به شکل اعتصاب است، ما احتیاج به صندوق اعتصاب داریم. این راه تنها ما

تجربه کردیم، بلکه کارگران سایر کارخانه‌ها نیز به همین نتیجه رسیده‌اند. یکی از دلایل

مقاومت قهرمانانه کارگران نفت در برابر مزدودان رژیم دامن همین صندوق اعتصاب است.

یکی از دلایل شکست ما در اعتصاب قبلی نداشتن صندوق اعتصاب بود. این صندوق به این

شکل به وجود می‌آید که هر کارگر ماهانه مبلغی مثلاً ۵ تومان از حقوق خود را به این صندوق

می‌دهد. در مواقعی که ما برای رسیدن به حقوق خود اعتصاب می‌کنیم و کارفرما برای به زانو

درآوردن ما از پرداخت حقوق خودداری می‌کند، ما برای گذراندن زندگی خود و خانواده‌مان

از بولی که در این صندوق جمع شده استفاده می‌کنیم.

۵- اداره شرکت تعاونی کارخانه، برای جلوگیری از هرگونه دزدی و سوء استفاده در شرکت

تعاونی.

۶- رسیدگی به وضع بیمه و بهداشت کارگران و محیط کار.

۷- همکاری و تماس گرفتن با شورای کارگران کارخانه‌های دیگر و کوشش برای درست

کردن یک تشکیلات سراسری کارگران ایران برای دفاع از منافع طبقه کارگر ایران.

۸- هماهنگ کردن مبارزات سیاسی و اجتماعی کارگران جنرال موتورز با کارگران

کارخانه‌های دیگر.

۹- ایجاد کتابخانه برای کارگران: یکی از دلایل عقب افتادن کارگران نداشتن آگاهی سیاسی،

اقتصادی و اجتماعی است. ما بایستی به هر وسیله که شده آگاهی سیاسی خود را بالا ببریم و

بفهمیم چه چیزی به نفع کارگر است و چه کسی به نفع کارگر عمل می‌کند. یکی از راه‌های بالا

بردن آگاهی کتاب خواندن است. به همین دلیل ما بایستی کتابخانه داشته باشیم.

● حقوق و مزایای نمایندگان شورای کارگران جنرال موتورز را ما کارگران می‌دهیم.

کسی که بخواهد از منافع کارگر دفاع کند، بایستی از سرمایه‌دار حقوق بگیرد. این نمایندگان برای کارگران کار می‌کنند و به همین دلیل ما بایستی از نظر مالی آن‌ها را تأمین کنیم. مثلاً اگر ما ۷ نفر را برای شورا انتخاب کردیم، جمع دستمزد و حقوق آن‌ها می‌شود: $17500 = 2500 \times 7$. اگر تعداد کارگران ۳۵۰۰ نفر باشد سهمی که هر کارگر بایستی بابت حقوق نمایندگان شورا در هر ماه بپردازد ۵ تومان می‌شود.

تومان ۵ = 17500 جمع حقوق نمایندگان
تعداد کارگران ۳۵۰۰

● نمایندگان انتخاب شده باید همیشه در کارخانه حضور داشته باشند. مگر وقتی که برای کارهای مربوط به کارگران مجبور باشند از کارخانه خارج شوند.

● نمایندگان شورای کارگری بایستی از قبول و دریافت هرگونه پول، هدیه، مزایا، سود ویژه، پاداش، عیدی از کارفرما خودداری کنند.

ما خواسته‌های خود را دو بخش می‌کنیم:

بخش اول

- ۱- اخراج سرهنگ اشراقی این مزدور ضد کارگر و مأمور ساواک
- ۲- اخراج کارشناسان آمریکایی و منتقل کردن سهام آمریکائیان به دست ایرانیان...

بخش دوم

۱- ما از مبارزات ضد سلطنتی و ضد امپریالیستی مردم به رهبری امام خمینی حمایت و پشتیبانی خود را اعلام می‌کنیم و دوش‌به‌دوش سایر طبقات و گروه‌های مبارز تا محو کامل نظام فاسد سلطنتی و قطع نفوذ امپریالیسم به مبارزات خود ادامه خواهیم داد.

۲- ما دولت بختیار را که با دولت‌های ضد مردمی گذشته هیچ فرقی ندارد غیرقانونی می‌دانیم.

۳- ما حمایت خود را از مبارزات پی‌گیر و قهرمانانه کارگران دلاور صنایع نفت، برق، دخانیات، ماسین‌سازی و تراکتورسازی تبریز، ماسین‌سازی اراک، وزارت دارائی و گمرک، بانک مرکزی، مطبوعات، استادان و دانشجویان مبارز و سایر کارخانه‌ها و اداراتی که با مبارزات انقلابی خود کمر رژیم ضد مردمی را شکستند اعلام می‌داریم.

ما تا رسیدن به خواسته‌های خود و نابودی رژیم سرمایه‌داری وابسته و قطع کامل نفوذ امپریالیست‌ها به خصوص امپریالیسم آمریکا به مبارزات خود ادامه خواهیم داد.

کیهان ۳۰/۱۱/۵۷، شماره ۱۰۶۴۱

مشکلات سیاسی صنعت نفت را مختل کرده است

[کارگران خواستارند که خود مستقیماً رؤسای خود را انتخاب کنند]

منابع مطلع گفتند که علیرغم مراجعت اکثریت کارکنان شرکت نفت به سر کار، مسائل سیاسی و اداری باعث مشکلاتی شده است. همین منابع گفتند علایمی مشهود است که کارگران به شکل مؤثری نسبت به درخواست آیت‌الله خمینی برای پایان اعتصاب چهارماهه اقدام نمی‌کنند.

گرچه گزارش‌های واصله حاکیست که کارگران سر کار برگشته‌اند اما صدور نفت هنوز متوقف است و گاز طبیعی به شوروی ارسال نمی‌شود. کارشناسان نفت تخمین زده‌اند که تولید نفت برای مصارف داخلی روز شنبه ۶۴۵ هزار بشکه بود و به خاطر بروز نقایص فنی تولید، به میزان معمول که بین ۶۵۰ تا ۶۹۰ هزار بشکه در روز است نرسید.

همین منابع گفتند دلایلی مبنی بر کنترل و نفوذ چشمگیر دست چپی‌ها در صنعت نفت وجود دارد. منابع گفتند در حالی که پاره‌ای مدیران شرکت نفت فرار کرده‌اند و باقیمانده آن‌ها در موضع مناسبی برای مذاکره نیستند، این سازمان دچار فقدان رهبری و سیاست شده است. کارگران خواستارند که خود مستقیماً رؤسای خود را انتخاب کنند.

منابع گفتند علائمی در دست است که حکومت جدید قصد دارد شرکت ملی نفت، پتروشیمی و شرکت گاز را در یک سازمان واحد ادغام کند. مجتمع پتروشیمی و شرکت گاز دو سال پیش از شرکت نفت جدا شدند.

یک دستیار بازرگان، نخست‌وزیر گفت عباس تاج روز گذشته به عنوان وزیر جدید انرژی انتخاب شده، اما وی هیچ‌گونه کتربی بر امور نفت نخواهد داشت.

همین شخص اظهار داشت که ممکنست براساس طرحی نفت را تحت نظارت و کنترل وزارت اقتصاد و دارایی، که علی اردلان متخصص امور مالیاتی، وزیر آنست قرار دهند. ولی وی گفت عبدالله انتظام (یکی از اعضای شورای منجمله سلطنت) هنوز اسماً مدیر عامل شرکت نفت است. درعین حال هیئت نمایندگی آیت‌الله خمینی برای نظارت برای تولید نفت دیروز اظهار داشتند که مأموریت آن‌ها تمام شده و مسئولیت‌های آن‌ها اکنون به شرکت ملی نفت ایران محول شده است.

کمان ۳۰/۱۱/۵۷، شماره ۱۰۶۳۱

کارگران آردو خواستار اداره کارخانه شدند

نمایندگان کارگران کارخانه آردو در نامه‌ای مشکلات و خواسته‌های خود را اعلام کرده‌اند. آن‌ها نوشته‌اند:

«ما کارگران کارخانه آردو از چند ماه قبل تا به حال حقوق نگرفته‌ایم. مدیر عامل کارخانه آقای قاطان به بهانه‌های مختلف پرداخت حقوق را به عقب می‌انداخت. ما روز ۲۲/۱۱/۵۷ را برای تحصن گرفتن در ناهارخوری کارخانه انتخاب کردیم و از مدیر عامل و صداقت رئیس کارگزینی خواستیم علت پرداخت نکردن حقوق ما را توضیح دهند. ولی آن‌ها از این کار خودداری کردند. ما با کمیته تماس گرفتیم. آن‌ها قول دادند پول ما را وصول کنند و زیر قطعنامه ۳۸ ماده‌ای ما را هم امضاء کردند. عده‌ای از کارگران کارخانه‌های دیگر و دانشجویان و نماینده کانون مستقل معلمان هم اعلام همبستگی کردند. روز تحصن ما از رفتن آقای قاطان جلوگیری کردیم ولی اجازه دادیم با خانواده‌اش تلفنی تماس بگیرد ولی او سوء استفاده کرد و به دوستانش تلفن کرد. ما سه شب بود که از زُن و بچه خود بی‌خبر بودیم، تا این‌که روز سه‌شنبه شخصی به نام محلی که خود را نماینده آقای طالقانی معرفی می‌کرد، آمد و خواستار آزادی او شد. در این گیرودار «فرهمنده» فرار کرد و از رادیو پخش شد که عده‌ای با اسلحه مدیر عامل را گروگان گرفته‌اند و می‌خواهند کارخانه را آتش بزنند. ظهر روز سه‌شنبه عده‌ای افراد مسلح به زور وارد کارخانه شدند و جلسه ما را به هم زدند. شخص دیگری به نام مهندس ملک محمدی سر دسته افراد بود که ادعا می‌کرد از جانب دکتر یزدی آمده است، ولی ما او را دستگیر و همراه نمایندگان خود به کمیته فرستادیم. بعد متوجه شدیم از دوستان مدیر عامل است.

ما کارگران کارخانه آردو این توطئه‌های کارفرمایان و عوامل مزدور آن‌ها را شدیداً معکوم می‌کنیم. به هر حال، ما حقوق خود را گرفتیم و در پایان جلسه ۶ نفر را به عنوان نمایندگان خود در شورای کارگری انتخاب کردیم تا برای خواسته‌های ما فعالیت کنند و با شوراهای کارگری کارخانه‌های دیگر رابطه داشته باشند. ما از شورای کارگری مثل کارخانه جنرال صنعتی که کنترل کارخانه را به دست گرفته‌اند، پشتیبانی می‌کنیم.»

تعدادی از خواست‌های کارگران به شرح زیر است.

— پرداخت ماهه التفاوت مهرماه و آبان ماه ۵۷

- پرداخت حق مسکن و خواربار از مهر ۵۷ تاکنون

- پرداخت ۶۰ درصد حقوق دی و بهمن ماه

- تسویه حساب تعاونی ۵۷

- بازگشت کارگران اخراج شده در سال ۵۷ و پرداخت تمام حقوق مدت اخراجیان.

همچنین ما خواستارم کارخانه به دست خود کارگران بچرخد و می‌خواهیم در قدرت

حکومت کنونی و همچنین خدمت به مردم سهیم باشیم.

کیهان ۵/۱۲/۵۷، شماره ۱۰۶۴۵

وزارت کار به وسیله کارگران اداره می‌شود

«تا من هستم اجازه نخواهم داد هیچ نیروی انتظامی و تفنگ به‌دستی متعلق به هر سازمانی در روابط کار دخالت کند، من خدمتگزار کارگران خواهم بود و برای رسیدن به حداکثر امتیاز و حقوق، اعتقاد دارم یک راه بیشتر برای کارگر نیست و آن هم تشکیل در سندیکای واقعی است و در صدر برنامه‌های من ایجاد یک جنبش سالم سندیکاهای کارگری قرار دارد.»

این را داریوش فروهر وزیر کار و امور اجتماعی دیروز ضمن پاسخگویی به سؤالات کارگران گفت و علاوه بر این اعلام کرد قانون جدید کار با شرکت نمایندگان کارگر تنظیم می‌شود و حق اعتصاب در آینده به عنوان تنها حربه مؤثر کارگر در برابر ظلم شناخته خواهد شد.

وزیر کار هم چنین گفت در آینده تا بالاترین سطوح وزارت کار از نظر مشورتی و اجرایی، کارگران به کار گماشته خواهند شد و درباره بخشنامه‌های مربوط به کارخانه‌ها که اخیراً ارسال شده و کارگران به آن اعتراض دارند تاکنون وزارت کار به هیچ‌کجا بخشنامه‌ای نداده و اگر چنین بخشنامه‌ای در جایی وجود دارد، نفو آن را اعلام می‌کنم. داریوش فروهر هم چنین در جواب کارگران اعلام کرد جزو وظایف کمیته امام نیست که در کار وزارتخانه‌ها دخالت کند و از این دخالت‌ها جلوگیری خواهد شد.

در این اجتماع کارگری هم‌چنین دکتر صدوقی مشاور وزیر کار هم درباره کارگران اخراجی گفت: تاکنون به عده زیادی از کارگران اخراجی حقوق‌شان پرداخت شده ولی حالا

کارگران ساختمانی باقی مانده‌اند که کار آن‌ها هم در دست اقدام است، علاوه بر این کارگران بیکار شده هم می‌توانند به خود من در وزارت کار مراجعه کنند تا ترتیب بازگشت به کارشان داده شود.

اولین اجتماع کارگری

سالن کنفرانس وزارت کار، ساعت ده صبح جمعه دیروز برای اولین بار محل یک اجتماع واقعی کارگری بود. اجتماعی که نه تحت لوای حزب رستاخیز قرار داشت، نه گردانندگان ایران نوین در آن شرکت داشتند و نه هیچ شباهتی با اجتماعات قبلی داشت. کارگرها آمده بودند تا به اخراج کارگر و عدم پرداخت دستمزد حقه‌شان اعتراض کنند و داریوش فروهر اولین وزیر کار بعد از انقلاب هم برای پاسخگویی حاضر بود. در حدود ۱۵۰۰ نفر در سالن حضور داشتند و نظم جلسه را هم خود کارگران به عهده داشتند. سه شعار از جانب کارگران به دیوار آویخته بود که قسمتی از خواسته‌های آنان را بیان می‌کرد: «ما خواهان نظارت بر تولید و توزیع می‌باشیم» - «ما کارگران خواهان حق اعتصاب، آزادی بیان و نشر عقاید هستیم» - «ما خواهان تهیه قانون کار جدید تحت نظارت نمایندگان واقعی کارگر هستیم».

سخن یک کارگر

ابتدا یکی از کارگرها گفت: «ایران روی گرده‌های ما می‌گردد. اگر ما کار نکنیم، همه می‌میرند و هیچ چیز درست نمی‌شود. دور و برمان را نگاه کنید، همه چیز را کارگر درست کرده، جاده، خیابان، ساختمان، ماشین و ... همین انقلاب را هم اگر نگاه کنید نقش اصلی را کارگران در آن داشتند، کارگران نفت - بندر - کارخانه‌ها، ما بودیم که وقتی برادران همافرمان با گارد جنگ کردند، اسلحه گرفتیم و پادگان‌ها را خلع سلاح کردیم و بی‌روز شدیم. به هر کارخانه بروید، چند تا شهید داده. همین پاسدارها را هم در خیابان‌ها اگر نگاه کنید، اکثرشان کارگر هستند. آیا هیچ کارفرمایی دیدید که آجر و گل روی شانته‌هایش بگذارد؟ هیچ وکیل و وزیری رفت پادگان‌ها را محاصره کند؟ همه‌اش ما بودیم همین پابره‌ها و حالا ما از دولت انقلابی چه می‌خواهیم؟ ما تأمین می‌خواهیم. کارفرما کارخانه را که تعطیل کرد و کارگر اخراج شده، از کجا بیاورد شکم زن و بچه‌اش را سیر کند، چه جویری گرایه خانه‌اش را بدهد؟ از این قبیل کارگرها ۲/۵ میلیون نفر هست. همه‌شان در بیدر هستند. از دولت می‌خواهیم که این کارگرهای بیکار را سرکار ببرد. ترتیب پرداخت حقوق‌های چند ماهه آن‌ها را که نپرداخته‌اند بدهد. ما شوراهای واقعی کارگری می‌خواهیم که دردهایمان را بگوید. ما تا به حال متأسفانه

حق اعتصاب نداشتیم، تا اعتصاب می شد به پاسگاه تلفن می کردند و جواب مان مسلسل بود. آیا هیچ کجا دیده اید که کارفرمائی را به رگبار مسلسل ببندند؟ دولت های سابق همه اش حمایت از کارفرما می کردند و می خواستند مثل زانو خون ما را بکنند.»

مبارزات پیگیر کارگران

کارگر دیگری گفت: کارگر همیشه مبارزه کرده و هیچ وقت خواب نبوده در سال ۱۲۹۷ تعداد اتحادیه های کارگری ۱۵ تا بود که ۸۰۰۰ عضو داشتند، وی اشاره ای به تاریخچه مبارزات کارگری در گذشته کرد و گفت: در ۱۳۳۸ سی هزار کارگر کوره پزخانه برای ۳۰ درصد اضافه حقوق اعتصاب کردند، اما به فرمان شاه مزدور آمریکائی کارگاه ها اشغال شد و ۵۰ نفر از کارگرها به شهادت رسیدند. در سال های اخیر هم اعتصابات پر شور و خونین فراوانی داشتیم، در اعتصاب جهان چیت ۲۰ نفر شهید شدند. در کارخانجات شاهین طی هجوم مزدوران ۸ نفر شهید و ۵۰ نفر زخمی شدند و همیشه جواب اعتصاب مسلسل بود. در همین جنبش فعلی علاوه بر اعتصاب کارگران نفت صدها کارخانه دیگر مثل تراکتورسازی و ماشین سازی تبریز، فولاد اهواز، سیمان تهران در جرگه مبارزان بودند و به قول بازرگان گلوی استبداد در دست کارگران صنعت نفت است و چنانچه دیدیم آن ها را شکست داد و با همه دستگیری ها و فشارهایی که بود اعتصاب آن ها در زیر سر نیزه ادامه یافت.

خواسته های کارگران

کارگر دیگری گفت هنوز کارخانه ها عدم سوء پیشینه و نداشتن سابقه سیاسی از کارگر طلب می کنند و تا صحبت از نماینده واقعی می کنیم می گویند تو کمونیستی، از امام خمینی می خواهیم که به درد ما رسیدگی کند. کارگری به نمایندگی از جانب دیگران مشروح خواسته های کارگری را مطرح کرد: «آزادی اجتماعات کارگری - کوتاه کردن دست سرمایه های خارجی از ایران - انحلال دایره حفاظت کارخانه ها - شرکت نماینده واقعی کارگران در مجلس مؤسسان و شورای انقلاب - لغو قانون کار فعلی و تدوین قانون کار جدید با نظر کارگران - کاهش کار به ۴۰ ساعت در هفته و احتساب وقت ناهار جزو ساعات کار - تهیه مسکن، بهداشت و بیمه مجانی - لغو مالیات ها - پرداخت کلیه مالیات ها و حقوق و بیمه کسر شده از شهرپور تاکنون به کارگران - افزایش دستمزدها با توجه به افزایش هزینه ها - پرداخت دستمزد مساوی به کارگران زن در برابر کار مساوی با مردان - حق برخورداری از اعتصابات با دریافت دستمزد کامل در مقابل زورگویی کارفرمایان و ایجاد صندوق اعتصاب

- واگذاری خانه‌های کارگری و تأسیسات ورزشی به خود کارگران - ایجاد صندوق بیکاری
 - ایجاد نشریه سراسری کارگری زیر نظر کارگران - کاهش سن بازنشستگی به ۴۰ الی ۴۵ و
 پرداخت کلیه مزایا به عنوان مستمری - افزایش حداقل سن کارگر - افزایش مرخصی از ۱۲
 روز به یک‌ماه در سال و حق استفاده از مرخصی اضطراری - پرداخت سود ویژه سال جاری
 تا حداکثر ۲۰ اسفند ماه».

دستگیری کارگران

یکی از کارگران گفت او را به خاطر بخش اعلامیه مربوط به همان جلسه دستگیر کرده‌اند
 و خواهان آزادی کارگران و عدم دخالت کمیته‌ها در امور کارخانه و انتخابات شوراهای
 کارگری شد و هم‌چنین خواستار ایجاد کتابخانه در کارخانه‌ها شد.

کارگر دیگری از وزیر کار خواست که برنامه کوتاه‌مدت و درازمدت وزارت کار اعلام
 شود و به بختنامه‌ای که اخیراً برای کارگران صادر شده اشاره کرد. در این بختنامه آمده است
 که «همه کارگران باید سرکار رفته و تولید را بپذیرند - مالیات‌ها پرداخت شود - اگر کسی در
 کارخانه اختلال کرد معرفی شود» وزیر کار بعداً درباره این بختنامه گفت که واقعیت ندارد و
 اگر چنین بختنامه‌ای از جانی صادر شده لغو آن را اعلام می‌کنم.

چند تن از کارگران ضمن صحبت از پشت میکرופן خواستند که کارهای دولت با کارهای
 کمیته امام هماهنگ شود. یکی از آن‌ها گفت چند روز پیش یکی از کارگران کارخانه سیمان
 تهران را که از ارتش خلقی صحبت کرده بود، دستگیر کردند و خود او را در شهرک اکباتان
 به‌خاطر انتقاد از فرستاده وزارت کار، ۸ مأمور مسلح دستگیر کرده و کتک زده‌اند. او گفت ما
 نه خیانت‌کاریم نه اجنبی. زبان‌مان هم درست است و لهجه آمریکائی نداریم. ما نمی‌خواهیم
 زندانیان سیاسی دوباره پیدا شوند و کارگرهای حق‌طلب را با برجسب کمونیستی روانه زندان
 کنند. بعد از دستگیری من، ۴۰ نفر از کارگران مبارز را به عنوان کمونیست، اختلال‌گر و شورش
 علیه دولت موقت انقلابی می‌خواهند به عنوان ساواکی تحویل دادگاه بدهند. ما کارگران که تا
 دیروز نمی‌گذاشتند حرف‌مان را بزنیم، امروز می‌خواهیم حرف‌هایمان را بزنیم و زنجیر
 بردگی را پاره کنیم.

برنامه موقت وزارت کار

داریوش فروهر وزیر کار در پاسخ کارگران گفت: «من دعوت یک‌جانبه شما را با آغوش
 باز پذیرفتم. این‌جا از این پس هیئت برای پذیرائی از شما و شنیدن نظریات شما آماده

خواهد بود. من آمده‌ام که خدمتگزار کارگران باشم و امیدوارم با گذشت زمان این بهتر معلوم شود. من اعلام می‌کنم که خواسته‌های شما یعنی بازگشت کارگران اخراجی به کارخانه‌ها، جلوگیری از اخراج کارگران و پرداخت مطالبات کارگر را به عنوان برنامه موقت وزارت کار می‌پذیرم.» فروهر که در این جا با استقبال و کفزدن حضار روبه‌رو شده بود، ادامه داد: «اکنون که انقلاب ما یک مرحله را پشت سر گذاشته ما در مرحله سازندگی به هوشیاری و نظم انقلابی احتیاج داریم. در ماه‌های گذشته اقتصاد کشور آسیب بسیار دیده است و خواسته‌های شما هم در مسیر جریان همین آسیب‌هاست. باید همه کارخانه‌ها کار کنند و همه کارگرها سرکار باشند. وزیرکار افزود بسیاری از کارخانه‌ها را صاحبان آن‌ها چند برابر ارزش واقعی در بانک‌ها فرو گذاشته‌اند و امروز آماده رها کردن آن هستند و این یکی از دشواری‌های ما است و اگر در این میان کسانی پیدا شوند که به آن‌ها بهانه بدهند، نه تنها گامی در راه کارگران برنداشته‌اند، بلکه به آن‌ها زیان رسانده‌اند. ما به خواسته‌های کارگران گام به گام می‌توانیم نزدیک شویم، تسلیم شعارها و بهانه‌جویی‌ها نشوید. محیط کارخانه باید فقط در اختیار اندیشه کارگران باشد و هیچ گروه اجتماعی دیگر حق ولایت و راهنمایی و اندرزگویی ندارد و دانشجوی، فرهنگی و روشنفکر حق ندارد خود را «الله» کارگر تلقی کند و اگر چنین شد دیگران هم این حق را می‌خواهند و فقط وقتی می‌شود جلوی دیگران چه مأمور کمیته امام خمینی و چه هرکس دیگر را از ورود به کارخانه گرفت که هیچ‌کس دیگری هم به آن‌جا نرود. روشنفکران هوادار کارگر می‌توانند این حمایت را بیان کنند اما محیط کار باید از دخالت در امان باشد. وزیر کار افزود: در ایران پس از انقلاب باید آزادی نشر عقیده و بیان باشد و هیچ گروهی حق انحصار در یک محیط را ندارد.

فروهر در پاسخ سؤال‌های مطرح شده ادامه داد: «حق شورای کارگری در نظارت بر تولید و توزیع و مدیریت کارخانه چیست که باید بررسی شود و در باره کارگران اخراجی هم هر کارخانه که به راه می‌افتد نباید هیچ کارگر اخراجی داشته باشد و مطالبات کارگران هم باید تماماً پرداخت شود. متأسفانه چون بیمه‌ها در اختیار وزارت کار نیست، در این باره اقدام فوری نمی‌توان انجام داد.

فروهر در مورد خواست گروهی از کارگران مبنی بر داشتن برنامه رادیو و تلویزیونی برای کارگران گفت به جای مسئولان دیگر مملکتی نمی‌تواند تضمینی بدهد. اما در مورد تأسیسات کارگری گفت که آن‌ها به نمایندگان واقعی کارگران واگذار خواهد شد. وزیرکار در پایان

صحت خود گفت اکنون امپریالیست‌های از در رانده شده، می‌کوشند از پنجره وارد شوند و جلوگیری از این با آگاهی و هوشیاری ممکن است و شعارهای نابه‌هنگام و تندروی از بیماری‌هائیت که در آغاز انقلاب گریبان‌گیر می‌شود. دولت ما را با دولت‌های گذشته مقایسه نکنید که این برای من و همکاران من غم می‌آورد.

وزیرکار بعد از خاتمه یاسخگویی به کارگران جلسه را ترک کرد ولی گفت و گوی کارگران تا چند ساعت بعد ادامه یافت.

کمان ۷/۱۲/۵۷، شماره ۱۰۶۴۷

توسط چند سندیکای اروپایی

کمیته دفاع از حقوق

دموکراتیک کارگران ایران تشکیل شد

برای حمایت از حقوق دموکراتیک کارگران در ایران کمیته ویژه‌ای متشکل از سندیکاهای اروپایی تشکیل شد. هر یک از سندیکاهای عضو این کمیته برای بررسی اوضاع و تشکیلات کارگری ایران نماینده‌ای به تهران اعزام می‌دارند.

نوتل ماندره* به نمایندگی از طرف کنفدراسیون دموکراتیک کارگران فرانسه که دومین سندیکای ملی این کشور و طرف‌دار سوسیالیسم است، به همین منظور وارد تهران شد. وی در ملاقاتی با محمدعلی سفری و محمد خوانساری دبیر و رئیس هیئت مدیره سندیکای نویسندگان و خبرنگاران مطبوعات اعلام داشت که در جریان نهضت ملت ایران در اغلب کشورهای اروپایی سندیکاهای کارگری به حمایت از کارگران اعتصابی ایران برخاستند ولی به علت مضایقی که دولت‌ها فراهم می‌کردند و بسته بودن مهرآباد تاکنون نتوانسته‌اند نمایندگان خود را به ایران بفرستند. ماندره یادآور شد: قصد دارد از طریق آشنایی با سندیکاهای کارگری در ایران موجبات همکاری سندیکای کارگری دو کشور را فراهم سازد. در این دیدار وی در جریان مبارزات مطبوعات ایران علیه رژیم سابق و نقش مطبوعات در نهضت ملت ایران گذاشته شد.

کهن ۱۰/۱۲/۵۷، شماره ۱۰۶۵۰

در اجتماع کارگران در «خانه کارگر» گفته شد:

دولت‌ها نباید حامی کارفرما باشند

«ما خواهان تشکیل شوراهای کارگری و سندبکاهای واقعی و بازگشت کارگران اخراجی به سرکار و حق اعتصاب، حق آزادی بیان و عقیده هستیم.»

عصر سه‌شنبه ۱۲۰۰ کارگر در جلسه‌ای که قرار بود داریوش فروهر وزیرکار و صدوقی مشاور مخصوصش نیز در آن حضور یابند این خواسته‌ها را اعلام کردند. این جلسه در «خانه کارگر» تشکیل شد، اما وزیر کار در جلسه حضور نیافت و جلسه بعدی کارگران به روز پنجشنبه ۱۷ اسفند ساعت سه بعد از ظهر موکول شد.

در این جمع ابتدا یکی از کارگران ضمن خوش‌آمدگویی به حضار گفت: در این جا بار دیگر اعلام می‌کنیم که به هیچ گروه، سازمان و حزبی وابسته نیستیم و فعلاً به صورت مستقل عمل می‌کنیم. از دوستان دانشجویی که در این جا هستند تقاضا می‌کنیم که از بخش هرگونه اعلامیه خودداری نمایند.

آن‌گاه یکی دیگر از کارگران گفت: خواهران و برادران مسئله‌ای که امروز با آن روبه‌رو هستیم شوخی نیست که بعضی از مسئولان دولتی اسم آن را «کارگری‌بازی» گذاشته‌اند. مسئله نان است و تأمین معاش زن و بچه. ما کارگران از یکدیگر رودربایستی نداریم. آخر از کجا پول بیاوریم تا کرایه «زاعده‌هایمان» را بدهیم. پول دوا و درمان بدهیم. دزد هم که نیستیم. ما حقوق عقب‌افتاده خود را می‌خواهیم. کارفرما هم که هم‌اَش وعده و وعید می‌دهد. ما در این جا اعلام می‌کنیم که هیچ کارخانه‌ای نباید تعطیل شود. هیچ کارگری نباید اخراج شود. باید کارگران اخراجی سرکار برگردند. ما حمایت دولت از کارفرمایان را محکوم می‌کنیم. حمایت دولت از کارفرما تاکنون سبب شده است که موقع مراجعه کارگر برای گرفتن حقوق حقه‌اش با جواب سریالاً مواجه شود.

ما قادر هستیم با اتحاد خود هر سدی را بشکنیم. اگرچه در زمان شاه در هر جنبش با هجوم ارتش ضد کارگری روبه‌رو می‌شدیم، ولی الان اتحاد ما محکم‌تر شده است. در مورد مسکن کارگران باید بگوییم که زمین مال همه است. دولت باید برای همه طبقات به خصوص کارگران مسکن بسازد.

در ادامه این اجتماع عده‌ای دیگر از کارگران ضمن صحبت مفصل خواسته‌های قانونی و

صنفي خود را مطرح کردند.

کارگر دیگری گفت: کارگران باید اداره امور خودشان را در کارخانه به عهده بگیرند. ما با این که نقش موثری در به ثمر رسیدن این انقلاب داشتیم ولی هنوز نقشی در اداره امور ایفا نمی‌کنیم. هنوز حق نداریم خواسته‌های قانونی خود را بگوئیم. همان کارخانه‌دار سر جای خود هست، همان سرمایه‌دار هنوز وجود دارد. هوشیار باشیم. تا به حال ما بارها تا این مراحل پیش رفته‌ایم ولی سرکوب شده‌ایم. دلیلش نبودن اتحاد بین‌مان بوده است.

کیهان ۱۹/۱۲/۵۷، شماره ۱۰۶۵۶

در اجتماع سائین کنفرانس خانه کارگر:

۲۴ خواست کارگران ساختمانی اعلام شد

کارگران ساختمانی روز پنجشنبه در سالن کنفرانس خانه کارگر گرد هم آمدند تا به مسائل و مشکلات مشخص کارگران بیکار ساختمانی رسیدگی کنند. این جلسه که با شرکت عده کثیری از کارگران تشکیل شده بود با سخنرانی فاضل‌پور مشاور وزیر کار و نماینده سابق کارگران دخانیات افتتاح شد که از طرف کارگران مورد اعتراض قرار گرفت.

طی این جلسه کارگران اعلامیه‌ای از طرف شورای مؤسس اتحادیه سراسری کارگران ایران بین حاضران پخش کردند. این شورا طی بیست و چهار اصل خواسته‌های خود را از دولت موقت انقلابی به‌این شرح اعلام کرد:

- ۱- به‌رسیت شناختن شورای کارگران که در آینده نزدیک تشکیل خواهد شد.
- ۲- تغییر قانون کار فعلی و تصویب قانون کار جدید که کارگران در نوشتن آن سهیم باشند.
- ۳- افزایش حقوق مطابق با افزایش هزینه زندگی.
- ۴- معافیت مالیاتی حقوق و مزایای کارگران.
- ۵- لغو پرداخت حق بیمه کارگران و برقراری مؤسسات درمانی مجانی برای کارگران از محل درآمدهای ملی.
- ۶- تأمین مسکن برای کارگران در حداقل زمان.
- ۷- پرداخت حقوق در ایام بستری شدن مطابق روزهای عادی کار.
- ۸- تعطیل پنجشنبه و جمعه و چهل ساعت کار در هفته.
- ۹- بیرون راندن کلیه عوامل رژیم سابق.

- ۱۰- اخراج سرمایه‌داران و کارشناسان خارجی و مصادره اموال آن‌ها به نفع کارگران.
 - ۱۱- رفع تبعیض تعطیلات کارگران و کارمندان و افزایش مرخصی سالیانه به یک‌ماه در سال.
 - ۱۲- بالا بردن کیفیت خدمات پزشکی، دارویی و بیمارستانی.
 - ۱۳- زمان استراحت کارگران که به دستور پزشک باشد جزء ساعت کار حساب شود.
 - ۱۴- لغو آیین‌نامه انضباطی که تمام مواد آن به ضرر کارگر و به نفع کارفرماست مانند جریمه نقدی.
 - ۱۵- عدم مداخله کلیه نیروهای نظامی از قبیل پلیس، ژاندارمری و ارتش در مسائل کارگری.
 - ۱۶- شرکت شورای کارگری کارخانه در بررسی سرمایه، وضع مؤسسه و هم‌چنین کلیه تصمیمات کارخانه در مورد خرید و فروش و سرمایه‌گذاری‌های جدید و سود کارخانه و توزیع آن.
 - ۱۷- استخدام و اخراج کارگران باید با نظر شورای کارگران باشد.
 - ۱۸- آزاد بودن اعتراضات و قانونی بودن اعتصابات.
 - ۱۹- سرمایه‌های تعاونی‌ها به کارگران برگردانده شود.
 - ۲۰- تأمین وسایل رفاهی کارگران و تأمین بهداشت و وسایل ایمنی و تهیه غذای گرم مجانی.
 - ۲۱- تهیه وسایل بهداشتی شامل آمبولانس، پزشک یار، حمام، مهدکودک در هر کارخانه.
 - ۲۲- رسمی شدن کلیه کارگران پیمانی.
 - ۲۳- ایجاد شورای پزشکی برای بررسی وضع کارگران از کار افتاده و بیمار.
 - ۲۴- پائین آوردن سال خدمت برای بازنشستگی از سی سال به بیست سال برای کسارهای شاق نظیر کار در معدن و ریخته‌گری.
- در این جلسه که با شرکت حدود ۵۰۰ کارگر تشکیل شده بود اعلام شد که به علت عدم بخش دعوت‌نامه کارگران از رادیو تلویزیون و عدم اطلاع کلیه کارگران ساختمانی این گردهمایی روز شنبه ساعت ۱۰ صبح در سازمان کارگران ایران تجدید خواهد شد.
- گزارش خبرنگار کیهان حاکیست که در جلسه پنجشنبه کارگران ساختمانی فاضل‌پور نماینده وزارت کار گفت:
- مهم‌ترین مسئله‌ای که کارگران ساختمان را تهدید می‌کند، بیکاری و اخراج دسته‌جمعی است. من حامل بشارت دولت موقت انقلاب برای کارگران هستم که نتیجه آن در هفته آینده اعلام می‌شود.

کیهان ۱۶/۱/۵۸، شماره ۱۰۶۷۵

در یک قطعه نامه ۸ ماده‌ای:

خواسته‌های کارگران بیکار اعلام شد

کارگران بیکار از خانه کارگر تا منزل آیت‌الله طالقانی راه پیمائی می‌کنند.

در اجتماع دیروز کارگران در خانه کارگر، کارگران بیکار بعد از چند ساعت بحث و گفت‌وگو قرار گذاشتند روز یکشنبه به اتفاق خانواده‌هایشان از خانه کارگر تا منزل آیت‌الله طالقانی راه پیمائی کنند.

یکی از نمایندگان کارگران گفت: «آخرین حرف وزارت کار این بود که هیئت وزیران امروز جمع می‌شوند و مسئله ما مطرح می‌شود. ما باید هر چه زودتر وضعیت خودمان را برای مردم ایران معلوم کنیم. برای کارگران بیکار به جز تحصن، اعتصاب غذا و راه پیمائی راه دیگری به نظرمان نرسیده است. ما قبل از این که تحصن کنیم نامه نوشتیم و روزهای متوالی دنبال نامه‌مان را گرفتیم، اما عاقبت معلوم شد که آلمان دورانی نیست که کارها را بشود با نامه حل کرد. بعد تحصن و اعتصاب غذا کردیم که این هم چاره کار ما نبود و الان راهی که به نظرمان می‌رسد راه پیمائی است که این هم معلوم نیست به موفقیت بیانجامد. مشکل ما کارگران را کسی می‌تواند حل کند که یا درد ما آشنا باشد. ما ذخیره غذایی، خانه و پول نداریم که بتوانیم صبر کنیم.

در پایان این جلسه که چهار ساعت طول کشید کارگران بیکار قرار گذاشتند نامه‌هایی برای آیت‌الله طالقانی و مهندس بازرگان بنویسند و در صورتی که تا روز یکشنبه به آن‌ها پاسخ مساعد داده نشد اقدام به راه پیمائی کنند. هم‌چنین کارگران بیکار قطعه‌نامه‌ای شامل خواسته‌های شان صادر کردند. در این قطعه‌نامه بعد از مقدمه‌ای درباره تلاش‌های کارگران و بی‌بهره ماندن آنان از نتایج انقلاب و این که حتی اعتصاب غذا هم مشکل شان را حل نکرده آمده است:

● ایجاد کار برای کلیه کارگران بیکار ● امکان گردهمائی در محل‌های مشخص به منظور ایجاد سندیکاهای ● تدوین و تنظیم قانون جدید کار با شرکت نمایندگان واقعی کارگران و لغو قوانین ضد کارگری رژیم سابق ● مطبوعات و رادیو و تلویزیون باید منعکس‌کننده خواسته‌ها و زندگی ما کارگران و کلیه زحمت‌کشان باشد. ● تهیه امکانات مناسب برای انتشار نشریات

کارگری که بازگوکننده واقعی نیازها و خواسته‌های ما باشد • آزادی بیان و اجتماعات کارگری • آزادی اعتصاب برای کارگران • حق استفاده از امکانات درمانی لازم به وسیله کارت مخصوص کارگری • ایجاد کلاس‌های سوادآموزی واقعی برای کارگران • تنظیم دستمزد کارگران با سطح گرانی و هزینه زندگی • کاهش ساعات کار به میزان ۴۰ ساعت و پنج روز در هفته • برابری حقوق مردان و زنان کارگر در تمام زمینه‌ها • استفاده از آب و برق مجانی برای کلیه کارگران و زحمتکشان • لغو تمام قروض کارگران و کلیه زحمتکشان به مؤسسات دولتی و بانک‌ها • جلوگیری از هرگونه زورگویی و اجحاف کارفرمایان نسبت به کارگران • تصفیه و مجازات کلیه عوامل ساواک در محیط‌های کار و سرمایه‌دارانی که با ساواک برای سرکوب کارگران همکاری داشتند • اخراج کارشناسان خارجی و مصادره اموال آنان از جمله آپارتمان‌های‌شان به خاطر بهبود زندگی کارگران و کلیه زحمتکشان • تصاحب اموال کلیه سرمایه‌داران فراری از کشور به منظور تأمین رفاه کلیه کارگران و زحمتکشان.

کیهان ۵۸/۱/۲۷، شماره ۱۰۶۸۲

پشتیبانی کارکنان صنعت نفت اهواز از کارگران بیکار تبریز

تبریز - خبرنگار کیهان - کارکنان صنعت نفت اهواز ضمن ارسال پیامی پشتیبانی خود را از کارگران بیکار تبریز اعلام داشتند.

در این پیام آمده است ما کارکنان صنعت نفت اهواز که در طول تمام مبارزات خونین خلق ایران در کنار برادران و خواهران مبارز خود در انقلاب شرکت داشته‌ایم، اکنون تا پای جان از دستاوردهای انقلاب دفاع می‌کنیم، به همین دلیل یا آگاهی از این که تنها پشتیبان کارگران و زحمتکشان خود آن‌ها می‌باشند، پشتیبانی خود را از کارگران بیکار تبریز و کارگران سایر نقاط ایران اعلام می‌داریم و در مسیر مبارزات حق طلبانه کارگران بیکار تا آخرین قطره خون در کنار آن‌ها خواهیم ایستاد.

منتشر شده است:

کمیته‌های کارخانه در انقلاب روسیه

جنبش کنترل کارگری

موضع بلشویک‌ها و سایر اجزای سوسیالیست

شکرخا دانشستانی

شراره گرامی

کهنزاد معین

کتاب را از طریق آدرس زیر سفارش دهید!

Postlagerkarte

Nr. 093739 C

30001 Hannover

Germany